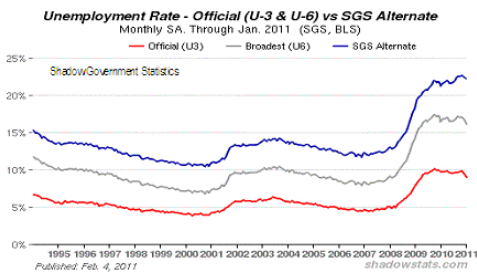

Economische luchtkastelen

In de Angelsaksische media wordt met enige hardnekkigheid beweerd dat een economisch herstel gaande is. Voor een aantal Europese landen, waaronder Nederland, lijkt dat inderdaad het geval te zijn. Het oprakbellen van de economie van de VS daarentegen is minder evident, sommigen maken gewag van een vorm van statistische en publicitaire misleiding door de Federale overheid, de FED en Wallstreet. Nog steeds verdwijnen jaarlijks vele duidende arbeidsplaatsen naar lage lonen landen. De kloof tussen wat geconsumeerd wordt door de Amerikaanse burger en wat geproduceerd wordt als welvaart wordt dan ook steeds breder. De economische luchtkastelen die gebouwd worden door de overheden en de media hebben als fundament een combinatie van technieken om het wereldbeeld van mensen te beïnvloeden

Definieer werkloosheid weg.

Hardnekkige en groeiende werkloosheid is een testimonium paupertatis voor de economische beleidsmakers. Een hoog niveau van werkloosheid is bovendien een bewijs van het uitblijven van economisch herstel. Indien de werkelijkheid de economische machthebbers zo genadeloos te kijk zet dan rest hen niet veel meer dan een statistisch onderbouwde ontkenning van die werkelijkheid. In de VS wordt dat gedaan door het Bureau of Labour (sommigen zeggen Lying) Statistics.

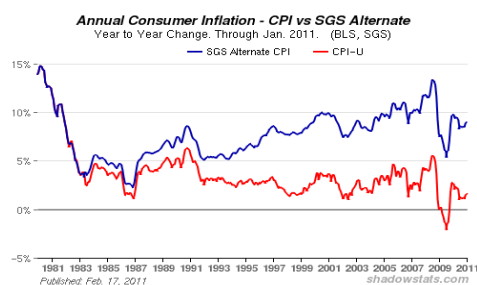

Men manipuleert daar (de perceptie van) het werkloosheidscijfer door de definitie van "normale werkloosheid" op te rekken, deeltijd werklozen niet mee te tellen, langdurig werklozen (> 1 jaar werkloos) niet als werkloos/werkzoekend te beschouwen en cijfers te verzamelen m.b.v. nogal willekeurige, gemakkelijk te beïnvloeden, steekproeven.

Definieer inflatie weg

Inflatie is, vooral als het snel gaat, een verschijnsel waarvan de bevolking onrustig wordt. Stijgende prijzen zijn als het de kosten van het primaire levensonderhoud betreft, zeer bedreigend. Het bestedingsgedrag wordt erdoor beïnvloed. Bovendien breken daardoor onlusten, zo blijkt nu op diverse plaatsen op de wereld, gemakkelijk uit.

Het is moeilijk, zo niet onmogelijk, inflatie te ontkennen en/of te maskeren. Dat is de reden waarom in de Consumer Price Index (CPI) in de VS voedsel en energie niet meer zijn opgenomen. Hetzelfde wordt overigens (bien étonné de se trouver ensemble) gedaan in China. De rechtvaardiging van deze handelwijze is methodologisch; gewezen wordt dan op het streven de rol van het weer, speculanten en de tussenhandel te neutraliseren. De in 2010 en 2011 stijgende prijzen van voedsel en energie hebben, als een vroeger als realistisch beschouwde samenstelling van de prijsindex wordt gehanteerd, wel degelijk invloed gehad. Zozeer zelfs dat de wereldbank nu waarschuwt voor "gevaarlijke prijsniveaus".

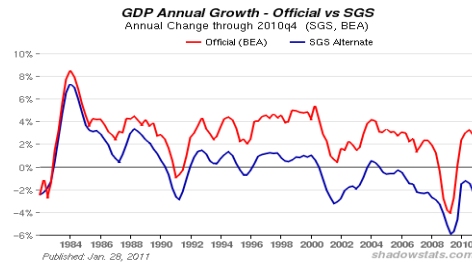

De Amerikaanse overheid echter ontkent categorisch dat er sprake is van een "inflatieprobleem in wording".

Overdrijf de groei van het Bruto Nationaal Product

Om de illusie van een economisch herstel niet te bederven moeten er in de VS ca 9,5 mln arbeidsplaatsen bijkomen als men, bij de geschatte groei van de beroepsbevolking, op een "normale" werkloosheid van 6% wil uitkomen. Het 50 jarig gemiddelde was in de VS 1,76% groei p.j. van de werkgelegenheid, het daarbij behorende groeipercentage voor het GDP was 3,2% p.j. Bij dat soort cijfers duurt het ca 10 jaar om, uitgaand van de officieel verstrekte cijfers, op de "normale" werkloosheid uit te

komen. Er mogen zich dan tussentijds vanzelfsprekend geen rampen, mislukte oogsten, onroerend goed crises en/of grote defaults van landen, staten, steden of banken voordoen.

De bovenstaande grafiek laat zien dat als gemeten wordt zoals men dat voor 1980 deed, de groei van het GDP door de Amerikaanse overheid systematisch is overdreven. Voor de huidige werklozen is dat een veeg teken.

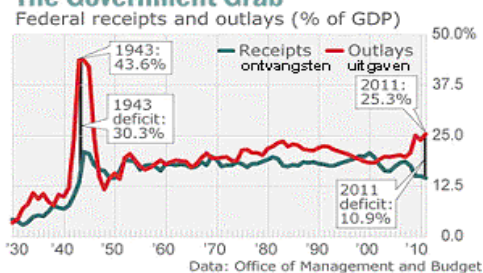
Laat aandelenbeurzen stijgen

Lage rente, veel geld in omloop en een actief "plunge protection team" kunnen aandelenkoersen opstuwten tot ongekende hoogten. De fabelachtige terugkeer vanaf de rand van de afgrond in 2008 naar niveaus van ca 12000 (van de DJ-30) nu, doet vermoeden dat het bedrijfsleven het uitmuntend doet en dat de beleggingen van de Amerikaanse burgers volledig veilig zijn. Wel rijst de vraag waarom de FED dan de rente nog steeds zo laag houdt en waarom de programma's van Quantitative Easing worden gecontinueerd. Alles gaat immers naar wens! Zelfs kan de vraag worden gesteld waarom het QE-geld linea recta naar Wallstreet gaat en niet naar "main street".

Betaal schulden met nieuwe en grotere schulden

Als de landen die als gevolg van Amerikaanse consumptiedrift overtollige dollars hebben dat geld niet meer willen stoppen in Amerikaanse overheidsschulden dan rest, als een faillissement moet worden vermeden, niets anders dan de dollarpers aan te zetten. Het probleem, in de vorm van een onbetaalbaar wordende collectieve schuld en een steeds verder verzwakende dollar wordt dan naar de, waarschijnlijk nabije, toekomst verschoven.

The Government Grab

Zorg voor slecht toezicht.

Als het voor het heil van de bevolking nodig is dat de overheid en banken de burgerij een rad voor ogen draaien dan is het uiterst onaangenaam als er instituten zijn die dit heilzame werk met allerlei controles onmogelijk maken. Het is waarschijnlijk geen toeval dat rating instituten worden betaald door degenen die belang hebben bij een optimistische rating. Zo kregen de meeste CDO's een triple A rating en is de USA, ondanks begrotingstekorten die Griekse proporties lijken aan te nemen, nog steeds een "topschuldenaar". De SEC, de Amerikaanse toezichthouder heeft aangetoond niets van te voren te zien aankomen, vallende banken, uit de hand lopende derivatenposities, maar ook grootschalig bedrog (o.a. Madoff) bleven onopgemerkt tot het te laat was.

Bevorder valse hoop bij de bevolking.

De mythe van een economisch herstel in de VS stelt mensen gerust. Dat is ook de bedoeling. Burgers gaan door de berichtgeving denken dat de huidige economische tegenspoed niet iedereen treft en dat ze tijdelijk van aard is. Binnen zeer afzienbare tijd zal er, zo wordt gesuggereerd, een nieuwe periode van voorspoed komen.

Ondertussen is er sprake van het tegendeel. Door een geleidelijke en grootschalige verpaupering vallen er steeds meer mensen economisch buiten de boot (de onderste 80% van Amerikaanse de bevolking bezit slechts 7% van het vermogen in de VS, de inkomensverdeling in de VS roept een soortgelijk beeld op). De kans dat de voormalige Amerikaanse "middle class" een structurele verandering zal weten af te dwingen wordt daardoor zeker niet groter.